

A főügyesség 7 esetben elejtette a vádat Hock Jánossal szemben

Budapest, május 18. A törvényszék Törék-tanácsa — mint emlékeztetés — januárban egy-évi börtönrre ítélte Hock Jánost. Az ítélet ellen Hock is, az ügyész is fellebbezett. Hock védője, dr. Nagy Vince kérte az ítéletátlától, hogy gyorsított eljárással tárgyalják a fellebbezést, mert Hock beteg. Az ügy tárgyalása mégis húzódott a táblán, minthogy a tanácselnök megbetegedett. Az ítéletátlát most értesítette a védőt, hogy az ítélettanács elnöke felgyógyult és a védő kérését a lehetőség szerint teljesíteni fogják, de a nyári szünet miatt október 21-énél hamarabb nem tarthatják meg a főtárgyalást.

Az ügyben egyébként fordulat történt. A törvényszéki tárgyaláson Hock János hét esetben tagadta bűnösségét és kijelentette, hogy a szóbanforgó cikkeket nem ő írta. A főügyesség magdévát tette Hock vallomását és ebben a hét esetben elejtette a vádat, úgy, hogy most a táblán négyrendbeli nemzetgyalázásért fogják felelősségre vonni Hock Jánost.

Az utolsó tíz év alatt tömegesen költöztek el munkás- családok Dorozsmáról

(A Délmagyarország munkatársától.) Szentéről jelentik, hogy Csergő Károly alispán most terjesztette a megyegyűlés elé a legutóbbi népszámlálás adatairól szóló összehasonlító jelentését, amely érdekes képet nyújt a megye lakosságának számbeli és kulturális gyarapodásáról.

A vármegye törvényhatóságának lélekszáma az 1920. évi 142.352 lélekszámról 148.529-re emelkedett, vagyis a népesség szaporodása 6177 fő. Feltűnő, hogy míg a két megyei város, Szentés és Csongrád lélekszáma közel 40 százaléka a vármegye összlélekszámanak, addig a lélekszám szaporodásának csak 10 százaléka esik a két megyei városra és 90 százalék a községekre. A 6177 szaporodásból 632 esik Szentés és Csongrád városokra és 5545 a községekre. A két város közül is a rossz eredményben Csongrád vezet, mert míg a szaporodás Szentésen 474 lélekszámot tesz ki, Csongrádon csak 158-at. A járások közül a csongrádi járás az első, ahol a szaporodás 1926, azután következik a mindsenti járás 1831 lélekszámmal és a legkedvezőtlenebb az eredmény a kiskundorozsmai járásban, ahol a szaporodás 1788-at tesz ki.

Tíz év alatt a vármegye területén 15.597 lélek költözött el lakóhelyéről egyik községből a másikba, vagy vármegye területéről idegenbe. Az elköltözések száma a két vármegyei város területén 3693, vagyis az elköltözések számának 25 százaléka, míg 75 százalék a községekre esik. Az elköltözések számánál feltűnően nagy szám mutatkozik Kiskundorozsma községénél, ahonnan az elmúlt tíz év alatt a munkás-családok tömegesen költöztek el. Itt az elköltözések száma 2126, Kisteleken 1400 és Sövényháza 1314 lélek. Szaporodás csupán két községben, Nagymágocsra és Derekegyházra mutatkozik. Az előbbi helyen 439, az utóbbin 84 lélekszámmal több az odaköltözötték száma.

1920-ban 26.211 lakóház volt a vármegye területén. 1930-ban 32.757, tehát az emelkedés 6546.

1920-ban hat évnél idősebb analfabéta volt a vármegye területén 31.352, ezzel szemben 1930-ban a hat évnél idősebb analfabéták száma 17.506-ra szállott le. A városok és községek külterületein lakó népesség lélekszáma 69.822, vagyis az össznépségségnek 47 százaléka. A külterületi lakosságból írni és olvasni tud 51.443, vagyis a hat évnél idősebb lakosság 87 százaléka. A külterületeken az analfabéták száma 7939, vagyis a hat évnél idősebb lakosság 13 százaléka.

(A Délmagyarország munkatársától.) Zöld fák környék-körül, már mindenütt virágba, bimbóba szökött a természet. Az ifjuság kacsalogva kerülgeti egymás szemé villanását s ahogy kacéran átugrik egy tarkaszoknyás, rózsaszín-papucsos, szőke-fonatos kislány a feneketlen sáron, uccu, utána veti magát a legény. Tavasz van és Tápén nagyobb és mélyebb az emberekben az ösztön, mint a kultúra. Bár... Vitatkozni se lehet már arról, mennyit ér és mennyit hozott boldogságunk kiteljesedésére a kultúra. Itt a szegénységben is mosolyognak, örülnek, piros-pozsgás ragyogó szemű gyerekek boldogan guggolnak boldog anyák karjaiban s mindennapos, ami a mi szemünknek és városi lelkiismeretünknek rémes látvány: járhatatlan utak, düledező pajták, földhöz ragadt koldusság, levegőtlen sötét viskók. Tápén ha felderül a vasárnap, jó kedve kerekedik az egész falunak. Az ifjak együtt surroganak, az öregek együtt pipázgatnak, együtt panaszkodnak a vadviharos élet fájdalmait az asszonyok, akik a házak előtt csapatokban ülve idilli hangulattal nézik a rőt alkonyatban felfoszló felhőket, vagy a piros-tetős templom tornya körül játszadozó fecske-sereget.

Nem ismerik itt a gyűlöletet? Ugy néz ki és talán minden emberben van annyi ösztön, hogy ezt megérzi. Mindenki gyereke ott játszhat a puha, forró porban, mindenki állata ott ihat afalu vályujából, mindenki tinója ott csilingelhet a gyönyörű zöld mezőn. A Tisza partján lágy füzesek között ünnepelőben, szegényen kivirul a boldogsága ennek a csöndes, ártatlan, örökké egyhelyben folyó életnek.

Valahonnan vig trombita hangja harsogott elő. Lakodalom volt. Több is ezen a vasárnapon. Tápén kelendősek a lányok. Szegény embernek könnyebb lesz a baja, ha megoszthatja és nem is sokat teketóriáznak a házassalással a legények.

Ahol egyéb öröm, mint a lakodalom, nincsen sok, ott a falu nem is nagyon kéri magát, hogy közönségnek elmenjen egy ifju pár boldogságát

elindító közbe. Ott is volt a lakodalmas háznál, aki csak tehetett. Az udvarra szalmát szórtak, így is le-le süppedtünk a sárba. Csodálatos, hogy a tápéi lányok milyen művészettel őrzik harisnyájuk fehérségét ebben villogó, fekete ingoványban. A párok a szalmán rázendítettek egy tüzes csárdásra. A szalma rotyogott, a sár frottogott, a bor mámore neki-neki tüzesíti az egymáshoz szoruló párokat. Egy öregasszony duhajan lóbálja kezét, csiklandozó nóták burjánznak ki, a körül ólálkodó gyerekcsapat csak erre vár. Tágranyit szemekkel és fülekkel hallgatózik, figyel és van mit látnia és hallania...

Csak a menyasszony és vőlegény lépkednek meghatottan, csendesen, tisztes távolságban, a szerelmesek áhítatával. A vőlegény még angyalt lát párjában, alig meri megszoritani a derekát. A fényképezőgép a kezében kattog. Megáll a zene, a tánc:

— Most kérünk egy „rendes” képet — mondják és pózba áll az ifju pár. A zenészek belemosolyognak a lencsébe. A lányok kérően odadörgölöznek hozzám és nincs nyugalom, míg mind a tizenkét film el nem fogyott...

— Na, most adja ki a fotografiát — mondja egy leányzó.

A menyasszony boldog anyja ennyi tiszteségre egyik kezében foszlószerű kaláccsal, a másik kezében a homokon termett éltető nedűvel jön felém. Viháncolás, kacagás, a tréfák borsósak, pattannak a vér szikrái és a bor csak jobban piszkálja a tűzvések fészket. A nagy mulatozásban bátorságot kap mindenki. A szerelem és nász tanyáján vígan dübörög az élet és ragyogó tavasszal telnek meg a kérges munkában hallgató szívek...

A méla alkonyban elnehezdedten indulok vissza a városba. Nyílt lelkekkel találkoztam, akik a szegénység ormáról néztek a városra és megnyílvél boldogabbak voltak. Messziről még hallszanak elkészült kurjongatások. Meggyőződésből fakadnak. És a vigasság úgy kísért el a falu határáig, mintha sohase aludna Tápé.

I. v.

Hirek

V. 19. Péntek. Róm. Kath. Cölészlin. Prot. Ivó. A nap kel 4 óra 19 perckor, nyugszik 7 óra 34 perckor.

Somogyi-könyvtár köznapokon délelőtt 10-től 1-ig, délután 4-től 7-ig, a Városi Múzeum minden nap, vásár- és ünnepnap is, délelőtt 10-től 1-ig van nyitva. Folyóiratcsere kedden, csütörtökön, szombaton délután fél 5-től fél 6-ig.

Egyetemi könyvtár (központi egyetem, I. emelet) nyitva vasárnapok kivételével mindennap.

Szegeden a gyógyszerárak közül szolgálatot tartanak: Barcsay Károly Széchenyi-tér 12 (telefon 1770), Cserhalmy Antal Sárkány-ucca 15, (telefon 3261), Frankl Antal Szent György-tér 6 (telefon 1118), Gergely Jenő Kossuth Lajos-sugárút 31, (telefon 1062), Löbl Imre dr. Gizella-tér 5, (telefon 1819), Moldván Lajos Ujszeged, Vedres-u. 1, (telefon 1846), Selmeczi Béla Somogyitelep IX. u. 489, (telefon 3425).

— Dr. Veress Gábor megtartja törvényhatósági mandátumát. Dr. Veress Gábor szegedi Máv. üzletigazgató, mint ismeretes, Budapestre helyezték át, ahol a központi igazgatóság gépészeti osztályának vezetőhelyettese lesz. A rövidesen távozó üzletigazgató csütörtökön délelőtt meglátogatta hivatalában dr. Somogyi Szilveszter polgármester. A polgármester arra kérte Veress Gábort, hogy közgyűlési mandátumáról ne mondjon le és tartsa meg a gázgyári döntőbírárságban is tagságát, mivel a városnak szüksége lesz az üzletigazgató szak-képzettségére. Dr. Veress Gábor kijelentette a polgármester előtt, hogy örömmel eleget tesz kívánságának, megtartja mandátumát és döntőbírársági tagságát is, mert távozása után is szeretné fenntartani a kapcsolatot Szegeddel.

— Tíz centimétert apadt a Tisza. A Tiszán Szegednél apadást észleltek. A víz állása egy nap alatt 10 centiméterrel súlydult és csütörtökön elérte az 518 centiméteres nívót.

— Szombaton szociálpolitikai ülést tart a Városok Kongresszusa. A Városok Kongresszusa pénteken Budapestén Ugaron Gábor elnöklésével szűkebbkörű megbeszélést tart, amelyen a legaktuálisabb kérdéseket és tennivalókat tárgyalják meg. Szegedet ezen a megbeszéléseken dr. vitéz Szabó Géza népjóléti tanácsnok képviseli.

— Istentisztelet a zsinagógában pénteken 7 órakor. Írásmagyarózat szombaton délelőtt.

— Az országzászló felavatása. A Jókai-uccában felállított országzászlót Aldoóczsütrőtkön délelőtt 10 órakor avatják fel ünnepélyes külsőségek között. Az ünnepségen a rendezőbizottság meghívta a kormányt, a hatóságokat, a hivatalokat, az egyesületeket és a tanulóifjúságot. 23-án este a zászlóalap javára diszhangverseny lesz a Belvárosi Moziában. A bevezető beszédet dr. Gyökössy Endre tartja, Kőszegi Teréz és Cselényi József magyar nótákat énekel cigányzenekisérettel. Az avatási ünnepséget istentiszteletek előzik meg. Az emlékműnél a hősi hamvak átvétele után a zászlót felvonják, a hősi hamvakat befalazzák. Az „Avatást” Bocskay Kata szavalja, majd Urmánczy Nándor tartja meg felavató beszédét. Dr. Csapó Ferenc az ifjuság nevében fogadalmat tesz, majd dr. Turóczy Mihály beszél, ezután a polgármester átveszi az emlékművet. Ezt követi az emlékmű megkoszorúzása. Az ünnepséget díszmenet zárja be. Délután fél két órai kezdettel áldomás lesz a Profétában.

x Góthék vendégjátéka ma és holnap este.

— Halálozás. Kiss Gyula igazgató-tanító neje szül. Szomora Mária május 18-án hirtelen elhunyt. Temetése 20-án délután 4 órakor a Dugonics-temető halottas házából.

x Ma halpapríkás az ipartestületi vendéglőben.